

Forhold. Denne bliver derfor forholdsvis højere end i Fjor. En Fastsættelse af Summen saaledes, at Bevilling kan søges, er for nærværende noget vanskelig, og Ændringsforslag maa derfor forbeholdes.

Paa denne Konto foreslaas derimod herved en Bevilling paa 100,000 Kr., at anvende som Godtgørelse til Tjenestemænd for mistet Ferie. I Modsætning til andre Trafiketater har Postvæsenet maattet afgive en stor Del af sit Personale til Tjeneste i Sikringsstyrken. Indkaldelserne i August 1914 medførte straks Feriernes Suspension. Der blev senere i Løbet af Finansaaret 1914—15 givet Ferier til saa godt som alle Postbude ved Provinspostkontorer, hvorimod Ferie til Kontorpersonalet, Pakmesterpersonalet og det københavnske Postbudpersonale var udelukket. I 1915—16 gives saa vidt muligt Ferie til alle Provinspostbude og hele Pakmesterpersonalet, hvorimod af det københavnske Postbudpersonale og Kontorpersonalet (sidstnævnte dog med faa Undtagelser) kun de kan faa Ferie, som ikke havde Ferie ifjor.

Der er fra Personalets Organisationer fremkommen Henvendelser om, at der i Anledning af de bortfaldne Ferier maa blive givet Erstatning enten ved en udvidet Ferie senere eller ved kontant Vederlag, idet sidstnævnte motiveres med, at Postvæsenet har sparet de til Feries Afholdelse ellers medgaaende Beløb. Efter at de ekstraordinære Forhold nu har trukket saa længe ud, er Muligheden for Erstatning gennem udvidet Ferie ikke tilstede, og der kunde da kun være Tale om kontant Vederlag. Dette vilde man, omendskønt Ferien ikke er nogen Ret for Personalet, ikke finde urimeligt under de tilstedeværende Forhold, og dette saa meget mere, som Postvæsenet i særlig Grad har været ramt af Indkaldelserne, og Arbejdsforholdene derfor har været vanskelige samtidig med, at Ferie er mistet.

Idet gøres opmærksom paa, at Postvæsenet saavel for 1914—15 som for 1915—16 sparer og har sparet væsentlige Beløb vedrørende Ferien, — hvilket bidrager til at begrænse Merudgiften paa denne Konto under de ekstraordinære Forhold, jfr. ovenfor — skal man, da de bespærede Beløb ikke tør anvendes paa den Maade, at de i Stedet for at anvendes til Ferie udbetales kontant til Personalet som Erstatning for Ferie, herved foreslaa den foranførte Bevilling paa 100,000 Kr.

Beløbet fremkommer ved, at Erstatningen sættes til 42 Kr. pr. 14 Dages Ferie, hvilket som Gennemsnit kan anses at passe med Udgiften til en Stedfortræder i Postbudtjenesten, ligesom Beløbet svarer til Diæter for Udkommando af en Postmedhjælper eller Postelev i 14 Dage. Der maa regnes at være ca. 2,700 Tjenestemænd, der i 1914—15 og 1915—16 har mistet 1 Ferie, men Tallet nedbringes noget derved, at Erstatning ikke foreslaas givet den, der har været indkaldt til 1ste Aftjening af Værnepligt, og ej heller den, der har været indkaldt til Sikringsstyrken i mindst 2 $\frac{1}{2}$ Maaned og i denne Tid har oppebaaret fuld Postlønning; endvidere bør Erstatning ikke gives de Tjenestemænd, der i sin Tid ikke har ønsket Ferie.

Til 9. Ved Ændringsforslag til Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1914—15 søgtes og bevilgedes et Beløb af 72 000 Kr., der medgik til Lønning af Stedfortrædere for Landpostbude, der var indkaldte til Sikringsstyrken. Beløbet fremkom ved en maanedlig Udgift paa ca. 9 000 Kr. for de 8 Maaneder August 1914—Marts 1915. Da Indkaldelser af Landpostbude til Sikringsstyrken i Finansaaret 1915—16 efter det hidtil foreliggende maa paaregnes væsentlig at være som i Maanederne August 1914—Marts 1915, vil for Finansaaret 1915—16 antages at blive forbrugt en tilsvarende Sum paa ca. 100 000 Kr., hvorom Ændringsforslag forbeholdes.

Ligeledes er ved Ændringsforslag til Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1914—15 søgt og bevilget et Beløb af 41 750 Kr. som Tillæg til kørende Landpostbude for Tidsrummet Oktober 1914—Marts 1915 i Anledning af de ekstraordinært høje Foderpriser. Hvorvidt og i hvilket Omfang tilsvarende bliver nødvendigt paa Tillægsbevillingsloven for 1915—16, maa senere afgøres, men man gør opmærksom paa Muligheden heraf.

Til 10. Af de fra Postkontorerne modtagne Opgørelser over Anvendelsen af Kontorholdsvederlaget for Finansaaret 1914—15 fremgaar, at Udgiften i adskillige Tilfælde i ret høj Grad har overskredet det vedkommende Postmester tillagte Vederlag, og man har fra en Del af disse Postmestre modtaget Andragende om Refusion af det paa Kontorholdet fremkomne Underskud. Idet man skal henvise til de neden-